

Den tyske offensiven i vest har kulminert. Det har lyktes de tyske armeene å gjøre et innbrudd i den I. amerikanske armers front i en dybde av 50-60 km., men noe gjennombrudd har ikke kunnet oppnåes, hvilket den tyske hærledelse formodentlig heller ikke har trodd skulde lykkes. På alliert hold innrømmes åpent at offensiven kom overraskende og at den også var overraskende ved sin styrke. Tar en imidlertid i betraktning at det alltid har lyktes de tyske armeer under sin retrett på alle fronter å trekke seg tilbake i noenlunde ro og orden må en naturligvis regne med at de ennå er i besittelse av betydelig slagkraft som kan gjøre seg gjeldende snart her snart der ennå en tid framover. Hvor lenge denne situasjon vil vare beror alene på kapasiteten av krigsproduksjonen og matforsyningen. Den oljeknapphet som syntes å gjøre seg gjeldende til en viss grad under operasjonene i Frankrike i høst synes i allefall midlertidig å være overvunnet. Den økede innsatts av tyske fly de siste dagene tyder på det. Men det er mangfoldige råprodukter som er nødvendige i en krigsproduksjon og en stor og viktig del av denne er tyskerne henvist til å få utenfra. Disse kanaler er for lengst stopnet og en krise i en eller annen retning kan ikke være langt unna, hvis den ikke allerede er der. Kanskje offensiven i vest nettopp er utslag av en slik krise, et forsøk på kamuflasj av en alvorlig situasjon. Ingen vet det med sikkerhet. Fra alliert side har det i den senere tid ikke vært antydning om en forestående alvorlig mangel på råstoff til krigsproduksjonen i Tyskland. Under denne offensiven i vest har tyskerne vært særlig beunstreget av atmosfæriske forhold. Det tåkete og nedbørsrike været har i høy grad lettet hemmeligholdelsen av militære manøvrer og hindret de allierte i høy grad i å la sin overlegenhet i luften komme til full utførelse. Først nå i juledagene har været lettet såpass at flyformasjonene har kunnet settes inn. Og resultatet er ikke uteblitt. Den tyske innbruddsfront anseres nå i flensene og selv om den tyske hærledelse nå formodes å ha hatt en slik utvikling for øye allerede ved offensivens start er det ting som tyder på at den tyske innbruddsarmer snart vil oppdage at den er kommet i en farlig situasjon - at den er blitt omringet. Vestfronten vil under alle omstendigheter by på adskillig spennings i de nærmeste dagene.

I Ungarn har russerne holdt fram sin offensiv og er snart herrer i hele landet. Dagens aviser forteller at Budapest er blitt en "forsvarsøy", hvilket oversatt fra tysk betyr at byen er helt omringet. Vinteroffensiven i øst er ellers ikke kommet i gang ennå, bortsett fra Libau og Memelområdet der russerne har gått til angrep og har god framgang. Det er utvilsomt bare spørsmål om dager da denne del av fronten er helt likvidert.

På den politiske front har forholdene i Hellas påkalt sterkest oppmerksomhet. Siden klassisk tid har dette landet stadig vært hjemskjett av politisk ure med skiftende styreform, uavladelig skifting mellom demokrati og diktatur. Da den siste krigen brøt ut hadde landet diktatur og det er etterveene av dette som landet nå lider under. De gamle politiske motsetningene har tørnet sammen til den rene borgerkrig. Churchill og Eden har i julen vært i Athen for å forsøke å forlikte partene, men noe resultat av konferansene foreligger i skrivende stund ikke. Grekerne holdning er meget å beklage og en kunde fristes til å si at et slikt ulikevektig folk ikke fortjener friheten. Men deres opptreden vil sikkert være en lærepenge for andre. I Frankrike er det blitt helt rolig. Franskmennene bøyer seg loyalt under de Gaulles regime inn til forholdene blir slike at der kan holdes valg. Her i Norge er det en selvfølge at vi følger franskmennenes eksempel i så måte. Noe gresk røre vil vi ikke ha her, uansett hvem som skal overta ledelsen etter nazistene og quislingene.

Julen har vært forholdsvis rolig her hjemme, få sabotasjehandlingar og ennå færre mord. I ettermiddag fant det sted en eksplosjon i Møllergaten 16 der arkivet for borgervaktene ble ødelagt. - Quislingavisene har ellers fortalt at en rekke politiske fanger er blitt løslatt fra konsentrasjonsleirene til jul. De var nå alle overfylt så det var nødvendig å skaffe mer husrom. Fra den store våpenaffære på Opplandene foreligger det intet nytt. De fire angivere og mordere Kirsbom, Brend, Uppegård og Levernes skal ennå være blandt de levendes tall. - men lampen brenner -

Nyttårsaften 1940.

Av Nordahl Briseg
Ubegynt aldri ferdig
er brevet vi skriver hjem.
Det blev ikke satt på papiret
vi vet det når ikke frem.
Det var i himlens og havets
ufølsomme rom vvi skrev,
og ingen hjemme får vite
at det var deres brev.

Posten kan ikke ta det.
Sperret er fjord og fjell.
Men hjertet vårt gjenner en utvei
at vi kan gå med det selv.
Nyttårsaften i analyse
går vi etsteds i land
og innover stiene sprer seg
en flokk på titusen menn.

Maskingeverer og stikkbrev
soldater og politi
venter oss hvor vi kommer.
Daette går vi forbi.
Det er allikevel noe
som gestapo ikke vet.
Medansvorne har sedt oss
men det er vår hemmelighet.

Mot alt vi elsker og kjenner
er det hver av oss går
såvisst som trekkfuglbruset
ikke kan stanses en vår.
Et barn vil ta oss ved hånden
en nor har visst at vi kom,
og vi er sammen i landet
som vi alene vet om.

Hvem av oss er landflyktig?
Vårt eget folk er vi blandt.
Men hver av de tyske som irrasjon
træper i gatene er esigrant.
De strek fra sitt land og kjøpte
med andres hungar og blod,
nydelsen ved å herske
ett år eller kanskje to.

Fritt levde de bak sine grenser.
Det var ikke nok for dem
og smertens dag for de tyske
blir dagen da alle skal hjem.
Et storkjen er det de krever.
Hvor sønneker lider og der
feler det Dette er Tyskland
hvor Tyskland ikke var fer.

Slik blir et fedreland mistet.
For intet hjerte slår rot
i dette lanende liverom
av urett og overmot.
Seierherren er fange
sin egen erobrings trell
vil han ha landet tilbake
får han befri det selv.

Men vi av vårt folk blir rotfast:
vi slapp ikke landets ånd.
I natt skal vi komme i drømme
i morgen med våpen i hånd.
Vi kommer, men vi tar med oss
en bitterhet vill og hård
at mange må kjøpe med livet
den jord som alltid var vår.

Men etter den grusomme lekem
som pinte, myrket, rev ned
ber vi at landet vi elsker
må gi oss kraft til fred.
Volden selv må bli hjenlss
når folket har funnet hjem
og vi skal virkeliggjøre
det brevet som ikke kom frem.

Til Kongen.
Av Arnulf Øverland.

Ditt lefte: "Alt for Norge"
det har du trofast holdt.
Om vi stod fram på torget
og ropet på revolt,
om våre ord ble krasse
deg ledet ingen vill.
Du herte ingen klasse,
men hele folket til.

Slik skal vår konge være,
så rolig og så rank.
Du er vår egen øre,
ulastelig og blank.
Selv på den tunge dagen
da skjold og verge brast
og da vår her var slagen
stod du fremdeles fast.

Mot usseldommen, sviket,
mot niddings leisevorn
står samlet hele riket,
vi venter deg igjen.
Om våpenlese, svake
vi holder ennå stand.
Vi venter deg tilbake,
her er ditt folk, ditt land!

Våre menn.
Av Arnulf Øverland.

I Møllergaten 19
der sitter våre menn
i kamp for folkets frihet
gav de sin egen hon.

Der sitter Norges øre
og sannhets fanevakt,
fordi de ikke solgte
sitt land til fremmed makt!

På hvert et hjørne ligger
sivilklest politi,
snart er det bare bersen
og rasket som går fri.

På dommerstet troner
betalt og kappekledd,
de menn som vrangte loven
og trampet på vår rett!

Du som forrådde landet,
tro aldri det blir ditt!
sun den som gav sin frihet
kan gjøre Norge fritt!

Sperr hundre tusen inne,
slå ned til siste mann
og gi den tyske herre
det folketoime land!

Vår dag vil engang komme.
Du noies vi for den.
Og alle landets fengsler
er fylt av våre menn!

Vennene kom.
Av Arnulf Øverland.

"Vi kommer som venner", het det.
Nå ja - vi vet det.

Vi burde vel svare:
De har det ingen fare!
Men hva skal man egentlig si
til venner som kommer med våpensakt
og hæmmelig politi?
Hjelp oss var det de vilde.
Det har vi ikke foretatt.
Vi synes vi hadde det temmelig godt
og har det temmelig ille.

Na vil de styre for oss. De senere
styre oss bedre enn vi i grunnen fortjener.
De får vi hevde allikevel!
Det vil vi gjøre selv.
Godt eller slett,
det er vår egen sak,
vår egen rett.

Men vil du spørre - hvordan skal det da gå oss
om de får lyst til å trampe på oss?

Hvis du vil krype og bøye deg,
så de i fred kan fortære deg og fordeje deg
da vil de fremmede
kanskje behandle deg mindre hårdt.
Jo hvis du bare vil glemme det.
Landet er vårt.
Tyskerne tok det, men det var vårt.

Jeg vil beaverge deg!
Her er den siste skansen, her nå du verge deg!
Vit det hver time på dagen:
Landet er vårt.
Tal ikke om det
snakk ikke med din mann,
men vil det dunt i ditt hjerte

Hver time og stund.

Farlig er tvilen på egne krefter
Farlig er fluktensfare vi nå gir
etter.

Så vil det gjenke seg,
bare vi lar saganatten senke seg
slik at du ikke vet hva du tenker
De kan te seg slik,
at du tror deg fri når du går i
lenker.

Farlig er lønnsomhetilagen og hjelpen
gi oss
Farlig til deden er det at "venner" be-
frir oss.

Vi overlever alt.
Av Arnulf Øverland.

Vi gikk ikke svare,
på slike livets spørsmål.
Vi trodde ikke drap og brann
i lengden gavnet noe land,
vi trodde på en seier
for rettsinn og forstand.

Vi hadde ikke skjold.
Vi kjente ingen fare,
vi hadde venner bare.
Da ble vi tatt med vold.
Det hendte plutselig en natt,
vi våknet og vårt land var tatt.
Vi hadde bare venner,
nu stod vi helt forlatt.

Små spre te flokker stred
mot panserdivisjoner
mot luftens legioner
til de blev valset ned.
Hver bonde, hver arbeidergutt
han vet at blir hans vilje brutt
har livet ingen mening
Da er det hele slutt.

Til frihet er vi vant.
En mann kan bare lenker
det han i taushet tenker
blir ikke mindre sannt.
Det har vi heller sett
at urett plutselig blir rett,
og politi forbyr oss å bruke

folkev
Vårt folk gir aldri tapt
I ned blir hjertet prøvet
og navales dår blir svat
så nå blir menneske skapt
blir det som er på skapning
vi står snart igjen.

Om mange av oss falt,
og flere følger etter,
så har vi indre krefter.
Vi overlever alt.
Vi har en hellig seierstro.
Den gir oss tolsomhet og ro
Vi vet at end er evig
og liv vil alltid gro.

I sin redaksjonelle kommentar til Hitlers tale på minnedagen for maktöver-
akelsen skrev Aftenposten: "Der Fuhrer minte førts" om at da rikspresident von
Hindenburg i 1933 betrodde ham rikskanslervervet befandt riket seg indrepoli-
isk i en situasjon som var alt annet enn lys." - Vi vet ikke hva Hitlers et-
erfølger som kansler vil komme til å si, men at han vil komme til å betegne
en indrepolitisk situasjon i Tyskland som lys etter Hitlers 12 årige regime,
il nok bli for meget forlangt. Han blir nok sikkert nødt til å si at aldri har
oen rikskansler i det tyske riket etterlatt det i en slik sorgelig forfatning
som Adolf Hitler.

I sin hyttårsartikkel i Das Reich skrev dr. Goebbels om Hitler: "Han er
en største blandt de personligheter som idag skaper historie. Han står langt
oran alle andre når det gjelder å forutse ting som kommer. Han har dens sjette
ans." - Da Hitler den 1. september 1939 begynte denne verdenskrigen skulde han
altså med sin seersans, sin hovpriste intuisjon, sin sjette sans, vite resul-
tatet av den politikk han førte. Den logiske slutning av de lovpriste overmen-
eskellige hitlerske evner skulde da bli at hans politiske mål er å føre Tyskland
utfør stupet. Slik kan denne doktoren i propagandi vrovle i hele verdens påsyn

Hitler selv har heller ikke brukt å sette sitt lys under en ekjepe, men i
sine siste taler er han blitt mer beskjeden og legger stadig saken i den All-
mektiges hånd. "Jeg vil være gjennomtrengt av den hellige overbeisning at den
Allmektige nok ikke vil forlate meg", sa han i sin tale på minnedagen den 30.
januar. Man har naturligvis intet imot å gå med på at det er den Allmektige
som styrer Hitlers og Tysklands skjebne. Men hvilken forferdelig straff er det
da han under dem? Det må være en syndefull fører og et syndefullt folk den All-
mektige straffer på denne måten. Noe herrefolk synes det i hvert fall ikke å
være utpekt til å være. I allefall ikke før det har lært allminnelig folkeskik
og lært at et folk ikke bare skal tenke på å ruste til nye erobnings- eller
revansjekrigen.

Verdenskrig mellom jøder?
Quislingpressen fagler daglig om at dersom Tyskland blir slått vil der strak
utbryte en tredje verdenskrig mellom vestmaktene og Russland. Nå forteller den
ne pressen like ofte at det er jødene som regjerer både i Amerika, England
og Russland. Den nye verdenskrigen skulde da altså bli mellom jødene: Nazi-
pagandaen har vært og blir stadig den rene galimatias.

Riisnæs alene på skansen.
Mens den ene ministeren etter den andre er blitt stum - sely "kulturmini-
ster" Fuglesang har sluttet å synge - driver Riisnæs på ivrigere enn noensinne.
I sin tale i Drammen en av de siste dagene uttalte han: "Vi setter hardt mot
hardt. Det finnes i den kamp vi fører idag ikke den handling vi viker tilbake
for." - Dette behøver Riisnæs ikke å fortelle oss. Han og hans meningsfeller
har absolut ikke veket tilbake for noen som helst slags handlinger hvor middel
alderske de enn er. Men mon tro om de ikke i de siste månedene likevel har ve-
ket noe tilbake for å begå handlinger de i sine hjerter har hatt lyst på men
ikke turdet? Den beryktede major Jørgen Bakke synes i hvert fall at NS har
vært for slapp til å behandle jøssingene idet han skriver i Aftenposten: "Hver
lenge vil det være før det slås til fra NS side. Det er ikke midler som mang-
ler, ikke appetiten heller, etter alt det som er skjedd." - Nei, appetiten
mangler nok ikke, men frykten for det svar jøssingene har liggende ferdig. NS
vet nemlig at de første overgrep fra deres eller tyskernes side etter denne 4
dag vil bli mødt med norsk folkestreik. Skulde det bli flere mord eller f. ek
bortførelse av flere fanger til Tyskland er folkestreiken et faktum. En slik
folkestreik vil bli skjebnesvanger for okkupasjonsmakten, og det vet den, der
for har den nå en tid holdt NS-appetiten innen ferholdsvis rimelige grenser.
Det er boomerangen de nazistiske terroristene nå har fått føle og vil i til-
felle få føle ennå sterkere. Den terror og tortur de begynte denne krigen med
vil bli ris til deres egen bak. Goebbels har en gang sagt et eneste fornuftig
ord og det var ved årsskiftet for ette år siden da han uttalte: "Terror virker
bare når den øves fra en kant. Møtes den av en likeså beslutsom mottoerror,
da er den dømt til å bukke under." - Det er denne skjebne som holder på å ram-
me naziterroreren her i Norge. Hjemmefrontens ledelse fortjener all honner for
sin glimrende planlagte og utførte mottoerror som har ført den fra seier til
seier. Og sluttstreken for seiren vil komme dersom nazistene skulde finne på
å framprovosere folkestreiken. Folk gjør rett i å innrette seg med det for